

Pettymyksen tuntoja 17.12.2015, Tapani Ihalainen Hollola

Esikoislestadiolaista herätysliikettä **halutaan uudistaa rajuin toimenpitein.** Olemme suurimman uudistuksen ja muutoksen edessä, mitä sen olemassaolon aikana on koskaan ollut.

Pieneltä tuntuvat muutokset, ehtoollisen ja kasteen toimittaminen rukoushuoneilla sananpalvelijoiden toimesta aiheuttaa lumivyöryefektin. Pieni lumipallo vuoren huipulta kasvaa matkan varrella ja synnyttää uusia palloja, jotka kasvavat valtaisaksi edetessään. Asia on saanut valtavat mittasuhteet, tunteenpurkauksia, riitaa, perheiden välisiä välirikkoja, sananpalvelijoiden väliset riidat, seurakuntalaisten väliset riidat, jopa aviopuolisoiden välille on tullut sakramenteista aiheutuvan sekaannuksen takia riitoja.

On syytä muistaa, että kirkko on Suomessa opettanut kansaa 850 vuotta. Kirkko opetti lukutaidon, kirkko opetti Raamattua, kirkko opetti katekismusta ja on pitänyt kinkereitä. Meidän yhteiskuntamme kulttuuri ja lainsäädäntö pohjautuu tähän kirkon opetukseen. Kukaan ei pakota vaimoani pukeutumaan burkhaan, voin turvallisesti lähettää teini-ikäisen tyttärenti kouluun, kukaan ei pakota teini-ikäistä poikaani sotimaan, kukaan ei uhkaa minua aseella harjoittaessani uskontoa. **Kukaan ei uhkaa esikoislestadiolaista herätysliikettä.** Suomen ev.lut. kirkko ei millään tavalla ole uhkana **evankeliumin julistamiselle! Tämä on pääasia!** Lutheria ajettiin takaa, jopa hänen henkensä oli vaarassa.

Kaikki me tiedämme ja myönnämme sen, että ev.lut kirkossamme on paljon vikaa, paljon korjattavaa. Myös minä tiedän tämän, jotkut teistä muistavat, että olin toimittamassa yhdessä Åbo Akademin professorin Antti Laaton kanssa kirkkokriittisen kirjan v 2008. Tämä **Tasopainossa painettu kirja jaettiin kirkolliskokousedustajille ja piispoille.** Työtä on tehty ja tehdään edelleen. **Emme ole sokeita kirkon synneille.**

Kristillisyydessä meille **on aina opetettu kirkon olevan suojamuuri,** niin kauan kuin kirkon kellot soivat, meille soi rauhankellot. Tämän rauhan takia on isoisämme sotineet.

Nyt tunnen, että minua on petetty. yhdessä hetkessä heitämme kirkkoyhteyden pois elämästämme kuin vanhan rukkasen? Mitään arvoa ei nähdä sillä, että Jumala armossaan on rakastanut Suomen kansaa antaessaan kirkon opetuksen vaikuttaa vuosisatojen ajan? **Kristillisyyttä ei olisi olemassa ilman kirkkoa. Se on syntynyt kirkon sisälle kirkon papin toimesta.** Emmekö arvosta juuriamme? Meissä on viime aikoina alkanut esiintymään samanlaista uhoa, kuin itäisessä naapurimaassamme: minä olen vahva, minulla on voimaa, minä uskallan, teen mitä haluan. Minun ei tarvitse kuunnella muita. Olen itsekäs.

Lahdessa 8.10.2015 koolla ollut sananpalvelijoiden kokous päätti, että sakramenttiryhmä vahvistettuna Siltalan Sakarilla jatkaa keskustelua lapin vanhintojen kanssa. Seuraavan viikonlopun Lahden isoihin seuroihin 17.-19.10.2015 tuli tieto, ilmeisesti Raimo Haimilahdelta, että **Lapin vanhimmat ovat torjuneet keskustelun. Heidän mielestään neuvot on annettu ja**

keskusteluja ei tarvita. Olen hämmentynyt, eikö keskustelukaan enää kelpaa työvälineeksi? Millä muulla tavalla kristityt ovat voineet työtä tehdä? Eikö sanat ole ainoa väline, jolla yhteyttä rakennetaan?

Olemme vuosikausien ajan sietäneet, rakastaneet, ymmärtäneet, taipuneet, nöyrytyneet, alistuneet, hyväksyneet, keskustelleet, riidelleet, antaneet anteeksi. Olemme tehneet kaikkemme säilyttääksemme kristillisyyden yhtenäisenä. Nyt kristillisyyttä nitisee ja natisee, todennäköisesti herätysliike hajoaa. Mikkelissä toimitettiin ehtoollinen 5.12.2015 ilman yhteyttä ev.lut kirkkoomme. Viikonloppuna 18-20.12 jatkoa seurannee Joensuussa, Enossa, Oulaisissa ja Jämsässä. Ohjeena olemme kuulleet, ettei kaikkien tarvitse osallistua näihin rukoushuoneissa tapahtuviin ehtoollistilaisuuksiin. Osa voi jatkaa ehtoollista kirkoissa edelleen, kunhan kaava ja jakajan sukupuoli on neuvojen mukainen.

Ei näin voi toimia. **Ehtoollisessa jaetaan Kristuksen ruumis ja veri. Onko Kristuksen ruumis jaettu? Ei sitä voi pilkkoa. Meillä on oltava kristillisyydessä yhtenäinen ja yhteinen ehtoollinen, muutoin joukkomme hajoaa.** Näin on tapahtunut kirkkohistoriassa. Sakramentit ovat aina olleet yhdistävä tai erottava tekijä. Välimuotoa ei ole.

Miksi rukoushuone-ehtoolliset pitää aloittaa tämän kaaoksen keskellä? Mihin meillä on kiire? Kiire on paholaisen keksintöä. Eikö olisi hyvä rauhoittaa tilannetta ja palata asiaan, kun pöly laskeutuu? Meillä olisi ollut hyvin aikaa katsella asiaa rauhassa keskustellen vaikka parin kolmen vuoden ajan. Jumalan myllyt jauhaa hitaasti.

Jeesus on halunnut säilyttää laumaansa yhtenäisenä. Sakramentit ovat Raamatussa annettujen neuvojen tärkein asia. Jeesus ei tarkoittanut ehtoollista riidan kohteeksi. Ehtoollinen on yhteyden ateria syntien anteeksi saamiseksi.

Me tarvitsemme keskuuteemme samanlaista mieltä, joka oli hiippakuntamme piispalla Matti Revolla pitäessään loppupuheenvuoron Hollolan piispantarkastuksessa luottamustoimissa toimiville. Hänen viimeiset sanansa olivat: *"älkää niin paljon kantako huolta siitä, että kirkosta lähtee jäseniä, kantakaa enemmän huolta heidän sieluistaan"*

Ei ollut kirkon johdolla kirkollisverojen menetys päällimmäisenä, päällimmäisenä oli sama huoli, joka Kristuksella on meistä jokaisesta. Että me jokainen Häneen uskoisimme ja turvaisimme Jeesukseen ainoana mahdollisuutena pelastua. Hänen sovintoveressään saamme jokainen uskoa syntimme anteeksi.